

Archiwum familijne.

Pismo dodatkowe do „Skarbu polskiego“.

Nr. 1.

*Nemo glorietur, quod magne urbis civis sit:
sed quod dignus magna et illustri patria.*

Arist.

Mysią zdania tego tak się da tłumaczyć:

Nie dla tego chwalemy go że się urodził szlachcicem — ale że zasługą osobistą stał się godnym członkiem stanu szlacheckiego.

Wstępne słówko.

Daly się już słyszeć głosy, a za ukazaniem niniejszego pisma znowu się może podniosą, że wskrzeszam stan i zasady należące już tylko do wspomnień historycznych (! ?) że ożywiać chcę posąg grobowy, pod którym spoczywają tylko strupieszałe kości reprezentantów tego stanu, a na który świat teraźniejszy już obojętnie spogląda. — Jeszcześmy tak nisko nieupadli, aby rozprawą zbijać te błędne zdania małej liczby teraźniejszych „niwelatorów“, równających szlachtę polską z szlachtą obcych krajów, i tę krótką tylko tu dodam uwagę:

Szlachta polska od wieków różniła się od zagranicznej powołaniem i zasadami swoimi, byli to rycerze chrześciańscy, jedna potężna na równości braterskiej oparta rodzina, niezwyciężona zasłona ojczyzny i tronu, ojcowska opieka ludu, poważna i potężna reprezentacja narodu. Że instytucja ta chyli się dziś ku upadkowi, widzimy to z niewymownym bolem serca, ale nie przeszliśmy jeszcze do tego zwątpienia, aby się już dźwignąć nie mogła. Obaczmy co Bóg w księgi losów przeznaczenia naszego zapisał, a dziś wytrwałość i praca niech będą hasłem naszym.

Dokumenta rodzinom Tenczyńskich i Ossolińskich przysłużające.

Nr. 1.

Diplom Karola V cesarza rzymsko-niemieckiego, Andrzejowi Tęczyńskiemu, wojewodzie krakowskemu i jego braciom na tytuł pierwszego hrabiego cesarstwa rzymskiego w r. 1522 wydany.

Familia Starzonów, najstarszołytniejsza w królestwie, od pierwszych założycieli państwa Czecha i Lecha imię i znaczenie w r. 555 z herbem Topor czyli Starza otrzymała. Obyczajem starszołytnych Lechitów, imiona brano pierwotnie nie od posiadłości jak później, ale od znaków rycerskich i broni, klejnotem czyli herbem rodu zwanych. Protoplasta Toporczyków, najprzód Toporeczyk, od topora, którym sławę swoją szerzył; późniejsi Starzami, od starszeństwa jakie w radzie starszyny mieli, nazwani, jak świadczą kroniki polskie. Starza z Panigrodu był pierwszym hrabią i od niego idą rodziny Tenczyńskich i Ossolińskich.

Andrzej Tęczyński, wojewoda krakowski, dyplomem cesarza Karola V w r. 1522, mianowany był pierwszym hrabią cesarstwa rzymskiego i godnością tą, starszołytną i świętą rodzinę swoją w potomności uzaśnił.

Diplom ten z kopii (w papierach J. M. Ossolińskiego zachowanych) w tych słowach napisany:

Carolus V Divina favente Clementia Electus Romanorum Imperator, semper Augustus ac Rex Germaniae, Dalmatiae, Croatiae, Navarre, Granatae etc. etc.

Ad perpetuam rei memoriam.

Deus Optimus Maximus, Genus humanum vario multiplicique Graduum et Ordinum discrimine sejungens, hoc præcipue Imperatoriibus et Regibus velute peculiare ac proprium munus esse voluit, ut subditorum commodis atque incremento assidua cura perennique studie invigilarent et omnes conatus omnemque potentiam ad illorum dignitatem, qui reliquis præsertim virtute et sanguine præstant et vera laudis sectatores, clarissimorumque facinorum æmuli existunt, augendam illustrandamque converterent, cum nihil scilicet aptius, nihilque accommodatius ad retinendum amplitudinem Imperiumque propagandum constitui posse videatur, quam si hi, quibus regnorum habenæ modernaminaque commituntur, in quam plurimos eosdemque de rebus humanis quam optime meritos liberalitatis et munificientiae partes exerceant: nam tanto clarius libertatis fulgor elucescit, quanto ejus insignia latius

patentiusque extenduntur. Qua propter considerantes spectabiles sincere nobis dilectos, Andream de Tenczyn Palatinum Cracovien. Joannem de Tenczyn Illius Succamerarium Cracovien. fratrem germanum, Joannem de Tenczyn Gladiferum, Joannem de Tenczyn Castell. Lublinen. Stanislaum de Tenczyn Succamerarium Sandomirien: et Andream de Tenczyn juniorem, omnes fratres patruelles quam strenue contra hostes fidei pugnando fortiterque militaria facta quamvis difficilia obeundo sibi immortale decus et splendidum nomen comparasse, cum denique tanta merita generosae eorum referantur prosapiæ in regno polonico, non belli minus quam pacis artibus egregiae. Quod Nos jure ea pro Cæsarea Nostra liberalitatem digno ornamento reddamus clariora, ac ea potissimum unde filii et posteri sui non virtutis tantum specimen ad immitandum haberent, sed etiam unde perpetuum Decus ceu ex perenni fonte haurire possint. Motu ergo proprio, amino deliberato et sano, principum, comitum, baronumque nostrorum, et sacri Imperii fidelium dilectorum accedente consilio, et certa nostra scientia, et Cæsarea plenitudine potestatis, Præsentes: Andream Palatinum, Joannem Succamerarium, Joannem Gladiferum, Joannem Castellanum Lublinensem, Stanislaum et Andream juniorem, sousque hæredes et successores legitime natos, et nascituros utriusque sexus, Nostros et Sacri Imperii Comites facimus, creamus, erigimus, attolimus, et ad Comitum gradum clementer evehimus et illustramus, ac Comitatus honoris titulo vigore præsentium et authoritate Romana Cæsarea gratiarius insignimus, nec non aliorum Sacri Imperii Comitum numero et consortio favorabiliter aggregamus, decernentes; et hoc præsente Nostro Cæsareo Statuto cum edicto firmissimo, quod ex nunc in antea præfati; Andreas Palatinus, Joannes Succamerarius, Joannes Gladifer, Joannes Castellanus Lublinen. Stanislaus Succamerarius Sandomirien. et Andreas junior, et legitimi sui liberi, hæredes et successores in perpetuum ab universis et singulis cujuscunque conditionis, præminentiae, Status et Dignitatis etiam Regalis, Ducalis aut Pontificalis existant, pro veris Comitibus habeantur, teneantur, nominentur, atque honorentur, prout Nos et eos, et quemlibet eorum in solidum pro se et hæredibus eorum ut supra comites ducimus appellamus et nominamus, volentes et statuentes authoritate Nostra et potestate præfata, quod omnibus et singulis privilegiis, indultis, immunitatibus, libertatibus, juribus consuetudinibus, honoribus, dignitatibus, exemptionibus, gratiis et favoribus, uti, frui, gaudere et potiri valeant, per totum Sacrum Romanum Imperium ac alibi ubicumque locorum et terrarum, quibus cæteri Nostri et sacri Imperii Romani Comites functi sunt, seu uti, frui et gaudere poterunt, quomodolibet in futurum ex

consuetudine vel de jure, dommodo Serenissimo Principi Domino Sigis-
 mundo Regi Poloniae Magno Duci Litvaniæ Fratri et Consanguineo
 Nostro charissimo et successoribus ejus Regibus Poloniae pro Eorum
 debito in omnibus obedientes et fideles sese præstent, diligenterque
 ac fideliter convenient et Officii sui sint, prout antea exequant et exer-
 ceantur, quo vero hujusmodi gradus comitatus et illustratio luculentius
 clarescat, motu, scientia et potestate, quibus supra gentilitia arma,
 quæ ad ipsos nuper Andream Palatinum, Joannem Succamerar-
 ium, Joannem Gladiferum, Joannem Castellatum Lublinen.
 Stanislaum Succamerarium Sandomiriensem. et Andream juniores.
 nunc vero comites quacumque occasione devenerunt, illustrare quoque,
 et milioribus exornare additamentis dignum aestimavimus, videlicet:
 Scutum cum campo rubeo, in quo bipennis suis apte depicta colori-
 bus continentur; Galleam quoque Torneamentalem super eminentem
 laciniisque rubeis et glaucis in summitate bipennis reddimitam, in
 hunc mutavimus melioravimus et exornavimus in hunc modum et for-
 manam; videlicet: Scutum in cuius prima quadra paterna avitaque ma-
 nent insignia una cum galea sicut modo præmissum est, altera ve-
 ro quadra campum divisum habet, cuius medietas alia alba est, alia
 vero rubea, cum aquilla bicipiti media alba, rubea transpositis coloribus
 ita, ut pars aquilæ rubea sit in Campo albo, et pars alba in campo
 rubeo, galea torneamentalis in cuius summitate aquila media alba, et
 media rubea extensis alis in quarum singulis 5 pennæ cohærent cum
 laciniis alis rubeis circumcirca splendicantibus, prout hæc omnia pictori-
 ris arte et ingenio hic in medio elaborata cernuntur, quæ et Authori-
 tate Nostra Cæsarea in quantum Opus sit de novo concedimus, elar-
 gimus et donamus per præsentes, volentes et decernentes præsenti edi-
 cto Nostro Cæsareo perpetuo duraturo, quod præfati Andreas Pa-
 latinus, Joannes Succamerarius, Joannes Gladifer, Joannes
 Castellanus Lublinensis, Stanislaus Succamerarius Sandomiriensem.
 et Andreas junior eorumque hæredes et successores (ut supra) hu-
 jusmodi insignia sunt a Nobis illustrata et adaucta, ex nunc et in an-
 tea futuris perpetuis temporibus, in torneamentis, hastiliudiis, bellis,
 duellis, scutis et vexillis, sepulturis, quoque sigillis, signetis, annulis et
 aliis Clenodiis seu actibus Comitum, tam joco, quam serio, ubicumque
 uti, frui et gaudere libere possint et valeant. Non obstantibus quorum-
 cumque consuetudinibus et ordinationibus, statutis et privilegiis præ-
 sentibus et futuris, quæ quoquo modo contra hujusmodi illustrationem,
 et evictionem facere possint, quibus per præsentes expresse derogamus,
 et derogandum esse volumus, prædicta etiam Authoritate. Solennita-

tem Juris, si qua in præmissis requireretur et quemlibet defectum supplentes. Nulli ergo hominum cujuscunque gradus etc. etc.

Datum in Civitate Nostra Imperiali Sbera ultima die mensis septembris Anno 1522.

Carolus.

Nr. 2.

Diplom Ferdynanda cesarza, którym Andrzejowi hrabiemu z Tenczy-
na, wojewodzie lubelskiemu i staroście śniatyńskiemu i dzieciom jego,
trzem córkom: Jadwidze, Zofii i Annie i dwom synom Andrzejowi
młodszemu i Janowi starszemu, stolnikowi dworu cesarskiego, równie
jak i dalszemu jego potomstwu, tytuł hrabiów cesarstwa potwierdza
i zasługi z starożytnością rodu wylicza. Wydany w Wiedniu 1561.

Ferdinandus, Divina favente Clementia electus Romanorum Imperator, semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiae, Slavoniæ etc. Rex, Infans Hispaniarum, Archidux Austriae, Dux Burgundiæ, Brabantiae, Stiriae, Carinthiae, Carniolæ etc; Marchio Moraviæ etc. Dux Lucemburgiæ, ac inferioris ac superioris Silesiæ, Virembergæ, Teczke, Princeps Sveviæ, Comes Abspurgi, Tiroliæ, Foretis, Kiburgi et Goritiæ, Landgravius Alsatiæ, Marchio sacri Romani Imperii. Burgoviæ ac superioris ac inferioris Lusatiae Dominus, Marchio Slavoniæ Portus Naonis Salinarum etc. etc, Magnifico ac nobili sincere nobis dilecto Andreæ comiti in Tenczyn Palatino Lublinen. et Capitan. Sniatinensi, Gratiam nostram Cæsaream, et omne bonum. Cum Imperatoriæ Majestatis Dignitas atque amplitudo, a Deo Optimo Maximo ad sui notissimam gloriam, deinde ad humani generis decus, ornamentum et beneficium constituta sit, ut cum immortalia cuncta, ejus nutu et voluntate gubernentur: homines juxta eorum merita, debita præmia consequuntur, et probi quidem ad quoscunque labores, ob virtutem subeundos alacriores evadant, improbi vero justissimis pœnis, a sceleribus et flagitiis deterantur. Par est qui hac Imperiali Majestate resulget: Mentis acie imprimis circumspiciat, ut quos virtute aliqua preeditos esse conspexerit, non gratiis suis solum Cæsareis, sed et uberioribus propositis premiis, ad longe præclariora invitet. Nos igitur, quos summo illo Opifici placuit, ad hoc sublimi Romani Imperii fastigium evehere, quo magis id ab illius clementia recognoscimus, eo propensiore studio ad explendum munus Nobis injunctum invigilare, ac totis viribus incumbere debemus. Hinc est Andrea Comes, quod Nos considerantes egregias excellentesque animi Tui dotes, probitatem summamque virtutem cum Familia dignitate conjunctam, ad hæc præclaram Tuam majoremque Tuorum erga Nos, et sacrum

Romanum Imperium, inclitamque Nostram Austriae Domum observantiam et cultum singularem prætermittere non potuerimus: quin in eo Nomine tibi Nostram benignitatem, animique propensionem, tali arguimento testatam redderemus ut eam etiam ad Liberos ac universam posteritatem Tuam transmittere posses. Nam quod attinet ad Vetustatem et splendorem Familiæ Tuæ accepimus fide digna relatione, Comites in Tenczyn ex antiquissima et celebri Toporum Familia, quæ ante mille Annos in Regno Poloniae originem habuerit, atque hodie etiam florent descendisse et Tenczynii nomen ab Arce quadam quam etiam nunc possident Tenczyn vocata, ante trecentos et octuaginta Annos, mutuasse Familiam: sane cum rebus domi forisque præclare gestis magnisque in R. P. Meritis admodum Nobilem tum præcipue ac semper laude apud Nos ornatam extitisse, qui omni loco et tempore privata studia et commoda publicæ Vtilitati postposuerit: nullamque fortunarum et honorum accessionem sibi utilem ac honestam duxerit, nisi quam fide fortitudine, allisque excellentibus virtutibus et factis peperisset, ob eamque causam ipsos comites, communī Patriæ consensu, digna præmia retulisse, adeo; ut memoriae proditum sit nullum in Polonia Tenczynum nisi Regis Senatorem aut in alio aliquo insigni ordine Regni constitutum vixisse, ac peculiare Ipsis ut plurimum fuisse, ut Officium Castellaui Cracovien: quem primum a Rege locum ferunt, vel Palatini Cracovien. quem secundum esse perhibent, Regia munificentia obtinerent: Quemadmodum nuper quoque unus ex eadem Familia munus Palatini Cracovien. obivit, et in eo ante paucos menses extinctus est. Sic etiam Tu *Andrea* merito Serenissimo Principi Dno Sigismundo Augusto Regi Polonie etc. Filio et Consanguineo Nostro charissimo, charus et gratus existis. Siquidem ab ineunte ætate, quemadmodum intelleximus in Polonia assidua contra Tartarorum dimicatione, militaribus Artibus eruditus, summa cum Laude versatus es, et sedecimo atatis Tuæ anno, ferocem Tartarum in conspectu Ducis, ac totius exercitus singulari certamine aggressus strenue prostravisti ac neci dedisti. Porro ad maturiorem ætatem provectus, simul in iisdem etiam pietatis erga Patriam et fortitudinis studiis magis magisque progressus es. Teque acerrimum Tartaris et Turcis hostem exhibuisti; et quacunque illi fero viam facere sunt conati Tu manu et persona Tua obstitisti: adeo, quod Summam laudem et Gratiam apud Serenissimum quondam Principem D. Sigismundum Regem Pol. etc. Pie memoriæ Fratrem et Consanguineum Nostrum charissimum ac Universum ejus exercitum, adeptus fueris, cæterum; ut eandem virtutem Tuam, aliis quoque præcipuis Christiani Orbis Principibus, et præsertim divo quondam fratri Nostro Augustæ memoriae Carolo Quinto Imperatori,

et Nobis declares atque comprobares. Quando quidem Inclytæ Domus Nostræ Austriae semper fuisti observantissimus, studiosissimusque, non dubitasti in Hispanias usque penetrare, ut Dilectioni et Majestati ejus Cesareæ operam suam contra Turcas et Barbaros offeres, neque minorem profecto aut obscuriorem significationem dedisti, Tuæ eximie fortitudinis et integratatis Anno 1532. Quando præfatus quondam Divus Frater Noster, et Nos celeberrimam expeditionem, contra Solimanum Turcarum Principem, qui tum in numerosissimo Exercitu Regna et Dominia Nostra aggressus fuerat, suscepimus, ubi videlicet Tuis impensis, manum trecentorum armatorum ex Polonia adduxisti; Tuamque in tutanda Gloria Divini nominis, ardentissimum desiderium, et optimum erga Nos et sacrum Romanum Imperium, Inclitamque Domum Nostram Austriae, studium manifeste declarasti; magnamque a Nobis Gratiam et Nomen inivisti. Sunt quidem omnia, quæ jam enarravimus ejusmodi magnam laudem atq; favorem mereantur. Sed accedit aliud quoque Donum Tibi divinitus datum, quod a Nobis merito valde commendari et a Te quoque, plurime fieri debet; scilicet in educandis liberis singularis quædam felicitas, ut qui preter tres filias Hedvigim Sophiam et Annam, animi dotibus ornatissimus, adeptus es duos filios acerrimos, virtutum Tuarum immitatores. Quandoquidem natu major Joannes Dapifer Noster, quod in aula Nostra versatus est Cæsarea, haud obscuram præclare indolis significationem multis in rebus dedit, et ita se gessit, quod Ipsum summa benignitate complectamus, et ad ipsum ornandum et amplificandum valde propensum animum habeamus: idque eo magis, quod facile intelligamus præfatum quoque serenissimum Regem Poloniæ, idein de virtutibus Eiusdem Nobiscum sentiri, ut qui Eum dignum judicaverit, cui capitaneatum Rohatinen committeret. Minor vero Andreas de sua indole et ingenio, ipse quoque; haud exiguum expectationem omnibus excitasse dicitur: adeo, quod non sit dubitandum in ejuscemodi laudatissimis Paternis vestigiis utrumque perseveraturum, ac partam a Te gloriam honestis studiis magis magisque amplificaturam. Quapropter, cum Tu, aliique Tui agnati et consanguinei comites in Tenczyn, antiquitus gestaveritis et habueritis a majoribus vestris hæreditaria successione accepta, infra scripta, luculenta et amplissima armorum insignia: videlicet, scutum per longitudinem et latitudinem in quatour æquales areas quadripartitum divisum: quarum arearum dextra inferior, et sinistra superior, sunt coloris rubei, et continet securim fabrilem, que linqua polonica Topor vocatur manubrio aureo, Cracoviæ signum antiquo Topororum Nomi congruum: inferior autem sinistra, et superior dextra, secundum longitudinem in duas æquales partes distinguuntur. Earum vero dextra

pars coloris est albi, sinistra rubei, et in se bicipitem aquilam singuli continent, expansis alis ita, utque in campo albo conspicitur sit rubea, quæ vero in campo rubeo depicta est sit alba: Familiaë Tuæ, ob Ejus in sacrum Imperium Romanum merita, a Divis Nostris in eodem Imperio Romano Prædecessoribus, una cum Comitatus dignitate et eminentia donatam et scuto impositam, galeam æquestrem, hæroicis cancellis apertam, supra cuius Conum, impendet acies securis, similis ei, quæ jam supra descripta est, phaleris seu tenuis coloris candidi et rubei ab utraque clypei parte moliter defluentibus. Nos sane volentes Nostræ erga Te et dictos Filios Tuos benigne voluntatis et obsequiorum, quæ alter ex Eis nempe comes Joannes, Nobis hucusque in Aula Nostra Cæsarea, summa fide animique, promptitudine præsttit, perpetuam memoriam extare supra scripta Tua et Familiaë Tuæ Insignia, vetera nobili aliqua accessione amplificanda et locupletanda, duimus: Eisque in ipso clypei centro parvum scutum coloris cerulei, quod erectum leonem aureum caput corona aurea insiguitum ostendat ad dexteram conversum, cauda bicipiti in dorsum reflexa ea pedum constitutione, ut ad pugnam compositus videatur, benigne ac liberaliter adjecimus: Galleam vero ditavimus et exornavimus, ac per præsentes ditamus et exornamus Corona aurea et Leone simili illi qui in parvo scuto repræsentatur: sed pube tenus tantum conspicuo ac hianti linqua que exerta et cauda bicipiti in dorsum reflexa, cuius caput aureo diademate decoretur e cono ipsius galea prominente. Is autem dextro pede securim apprehensam teneat, laciniis scaphaleris ab utroque clypei latere efusis, a dextra rubei et candidi, a Sinistra vero cerulei et aurei coloris, quemadmodum hæc omnia in medio cæsarei diplomatis pictoris manus ingeniosius elaboravit. Itaque memorata cæsarea Authoritate statuimus, atque decernimus, quod Tu **A n d r e a** comes, ac supra Nominati Filii **J o a n n e s** et **A n d r e a s** ac reliqui liberi, hæredes ac descendentes legitimi ustriusque sexus in omnem posteritatem jam descriptam armorum insignia sic a nobis aucta et locupletata ex hoc tempore deinceps in singulis honestis et decentibus actibus et expeditionibus, tam serio quam joco, in hastiludiis seu hastarum dimicationibus, pedestribus vel equestribus, in bellis, duellis singularibus certaminibus, et quibuscumque pugnis eminus, minus in scutis, vexiliis, tentoriis, sepulchris, sigillis, Monumentis, annulis ædificiis, supellectilibus tam in rebus spiritualibus, quam temporalibus et mixtis in locis omnibus prout vobis libitum fuerit, aut necessitas vestra postulaverit habere, gestare et deferre ae simul quibuslibet privilegiis, immunitatibus libertatibus, et juribus uti, frui, aut gandere possetis, quibus alii quoque hujusmodi ornamenti decorati utuntur,

fruuntur et gaudent jare et consuetudine. Datum in Civitate Nostra
Viennæ 11 Aprilis Anno 1561. Ferdinandus.

Nr. 3.

Dyplom Władysława IV króla pol., poświadczający świętość rodu hrabiów Ossolińskich i zasługi w zakonie rycerzy maltańskich Jana z Tenczyna hrabiego Ossolińskiego; wydany w Warszawie 1625 i podpisany przez wielu dostojuników duchownych i stanu rycerskiego.

Vladislaus IV Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithuanie, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ, Samogitiae Livoniæque, nec non Svecorum, Gothorum, Vandalorumque hæreditarius Rex, electus magnus Dux Masoviæ.

Significamus præsentibus literis nostris quibus interest universis et singulis, quantumvis in Familia Ossoliniana comitum de Tenczyn nihil neque ad Famam aut Laudem obscurum, neque per tot ætates; quibus hæc usque viguit, in factis nisi generosum et glorie ac communitatione dignum perpetuæ gentis virtus, dignitasque admiserit? Quia tamen non solum externæ claritudines sed Nostræ interest sincerum hominem rerumque documentis e Regnis nostris ad alienæ celebritatis societatem exire? Ideo Nos ultrum meritis et splendori Ossolinianæ Gentis dedimus, ex qua Generosus Joannes Comes de Tenczyn Ossoliński fortissime ac in toto orbe celeberrimæ militiæ Melitensis vestigia virtute Bellicisque virtutibus ac operibus ibi decus quærere contendet, ut Genealogiæ hic per diversarum Familiarum conjunctiones deductæ sinceritatem Regio testimonio prosequeremur. Datum Varsaviæ XV Februarii Anno Domini MDCXXV (1625).

Stanislaus Grochowski Archiepiscopus Leopoliensis.
Stanislaus Lubieński Episcopus Plocensis.
Henricus Firlej de Dąbrowica Episcopus Præmisliensis, Nominatus Posnaniensis.
Jacobus Ładzik Episcopus Culmensis et Pomeraniae, Regni Pol. Cancellarius.
Paulus Piasecki Episcopus Camenecensis.
Rondmi Canonici in Capitulo Cracoviensi pro confirmanda hac Genealogia congregati et iuxta juramentum præstitum subscripti.
Petrus Gembicki Decanus Cracoviensis Supremus Regni Secretarius.
Joannes Foscius Archidiaconus Cracoviensis.
Andreas Szyszkowski Scholasticus Cracoviensis.
Laurentius Starzewski Custos Cracoviensis S. R. M. S.
Simon Kolucki Cancellarius Gnesnensis, Custos Plocensis, Canonicus Cracoviensis, et Sede vacante ejusdem Episcopatus Administrator.
Thomas Oborski Episcopus Lodziensis Suffraganeus Canonicus Cracoviensis.
Christophorus Sułowski de Skaliczyn Canonicus Cracoviensis.
Albertus Węzyk Decanus Gnesnensis Canonicus Cracoviensis.
Albertus Serebrzeski Canonicus Cracoviensis.
Albertus Lipnicki in Jurkowice hæres, Canonicus Cracoviensis S. R. M. S.
Joannes Skarzewski Canonicus Cracoviensis, Custos Vislicensis.
Carolus Naymanowicz J. U. D. Canonicus Cracoviensis et Almæ Academæ Cracoviensis Rector.
Jeannes Gembicki Canonicus Cracoviensis S. R. M. Secretarius.
Martinus Gawroński Canonicus Cracoviensis.
Jacobus Kołaczkowski Canonicus Cracoviensis.

Stanislaus a Koniecpole Koniecpolski Castellanus Cracoviensis, Exercituum Regni Poloniae Generalissimus.
 Christophorus Radziwiłł, Birzaru Dubincarum Dux, Palatinus Vilnensis, Exercituum M. D. Lit. Generalissimus.
 Janusius Skumin Tyszkiewicz Palatinus Trocensis, Bractaviensis Zurbonowogrodensis Gubernator.
 Gaspar Donhoff Palatinus Siradiensis Toy. Potes. (?) Praefectus.
 Stanislaus a Radziejowice Palatinus Lanciensis.
 Stanislaus Comes in Wiśnicz Lubomirski Palatinus Terrarum Russiae Gorn. Seepusien. Obornen. Gubernator.
 Martinus de Kazanów Kazanowski Palatinus Terrarum Podoliae Campiductor Exercituum Regni Polonie.
 Stanislaus Niemiera de Ostromęczyn in Niemirów Palatinus Podlachiae.
 Maximilianus in Przerąb Castellanus Siradiensis, Mizirnensis, Litensis, Medicensis, Śniatynensis Gubernator.
 Joannes Łowicki Castellanus Inovladislaviensis.
 Marcus Wodyński a Miedzylesie Castellanus Podlachie.
 Joannes Wiesiołowski Castellanus Elbingensis.
 J. Vlad. Sapiecha Supremus M. D. Lit. Mareschalcus Śląz. Skan. Gubernator.
 Thomas de Zamoście Comes in Tarnow Cancellarius Reg. Pol. Generalis Crac.
 Albertus Stanislaus Radziwiłł S. R. I. Princeps Dux in Olyka, Cancellarius M. D. Lit. Merien. Thuczolien. Daugen. Capitanus.
 Joannes Nicolaus de Zorów Danielowicz Supremus Regni Poloniae Thesaurarius Praemislien. Samborian. Drohobicensis Ratinensis Gubernator.
 Stephanus Pace M. D. Lit. Thesaurarius Bidgostensis Gubernator Equestris Ordinis in Comitiis Generalibus, Regni Mareschaleus.
 Adamus de Kazanow Kazanowski Regni Poloniae Archicamerarius, Solecen. Borissowien. Kozienien. Romanen. Jasumen. Gubernator.
 Jacobus Sobieski Dapum Regni Poloniae Archiincisor, Crasnostavien. Jaworowien. Gubernator.
 Nicolaus Comes ab Ostrog Archidiapifer Regni Poloniæ, Derochovien. Gubernator.
 Joannes Szczawiński in Ozorków. Lancinię. Zgierzensis Gubernator.
 Illustris ac Generosi DD. Equites Poloni qui hanc Genealogiam in Capitulo Cracoviensi confirmaverunt.
 Andreas Mierski de Miersko.
 Stanislaus Minocki de Minoga.
 Paulus Alexander de Gajew Gajewski.
 Stephanus Lubowiecki de Lubowiec.

Rodowód Ossolińskich.

Książę Jabłonowski w dziele swojem: *Tabulae Jublonovianæ ex arboribus genealogicis familiarum slavicarum Regni Poloniæ, nec non extra-nearum ab iis prognatarum tum cum iis cognatarum collectæ opera et studio authoris perfectius ac uberioris elaboratae typis J. H. G. Bielingii Anno MDCCXLVIII folio atlantico* — podaje na Tabl. 25 rodowód i początek Ossolińskich herbu Topor czyli Starza od Nawoja hrabiego na Peregini i Morawicy, wojewody sandomirskiego 1325, z następniem objaśnieniem:

„Wiadomo że dom książąt z Ossolina od Tenczyńskich pochodzi, albowiem wszyscy z Tenczyna od wieków się piszą, inni rodowód ich od rodzonego brata Andrzeja lub Jaśka marszałka wywodzą, który to Jaśko równe jak i Andrzej oba byli synami Nawoja wojewody kra-kowskiego.“

1. „Ten Nawoj nie był z Tenczyna ani na Tenczynie, ale z Sieciechowic, Lukni, Morawicy, hrabia Peregini, Zbylutowic, Xiaż, jak wszyscy autorowie o tem i Paprocki fol. 42.“

2. „Więc Ossolińscy nie od bratnich dóbr Tenczyna. Andrzeja

pierwszego Tenczyńskiego wojewody krakowskiego, ale od ojcowiskich dóbr Siecichowice i Peregini, Morawicy i Klimuntowa pochodzić powinny, jeżeli od Jaśka marszałka ród swój wywodzą."

3. „Znajduje się także anachronizm, albowiem Mikołaj kasztelan wiślicki z Tenczyna na Ossolinie kwitnął około r. 1450. Dowód na to że miał żonę Elżbiętę z Kurowa wnukę w 3 stopniu od brata Mikołaja prymasa który prymas umarł w r. 1411; kasztelan zaś sądecki, Kurowski, syn Piotra kasztelana sandomierskiego, żył około r. 1460; dostatecznie widać to z śmierci jego ojca kasztelana sandomierskiego, rodzonego brata prymasa, która przypadła niezawodnie w r. 1450, a więc Elżbieta z Kurowa kwitnęła około 1460, to jest po śmierci dziecka i ojca, z Mikołajem małżonkiem swoim, niemogł on więc być synem Jaśka marszałka, który umarł 1359 przeżywszy lat 108.“

4. „Ostatecznie wypada że z Tenczyna Ossolińscy nie pochodzą od Jaśka marszałka, ale od Jaśka kasztelana wojnickiego Andrzeja pierwszego Tenczyńskiego wnuka, pana i założyciela zamku Tenczyńskiego, który żył około r. 1266, w którym roku Tenczyn nie mógł należeć do Jaśka marszałka, ale raczej ów Jaśko marszałek dzieci nie miał i dobra jego Ossolin, Wojsławice i Klimuntów, przypadły na własność wnukowi, od rodzonego brata Mikołaja kasztelana wiślickiego, który słusznie z potomstwem swoim na Tenczynie i Ossolinie pisze się. Zamek Tenczyński zbudował pierwszy Tenczyński i dał mu swoją nazwę. Przedtem ani mieszkania ani wsi żadnej nie było, i w równym moze czasie Jaśko marszałek zbudował zamek Ossolin, z tąt łatwy wniosek: że Jaśkiem obu zwano, Jaśko marszałek i Jaśko kasztelan wojnicki, i tak z podobieństwa jako i sukcessyi dóbr Ossolina etc. i z imienia wnuka, jedni za wnuka z rodzonego biorą, inni wnukiem w trzecim stopniu mienią, dla tego procedencyę te Jaśkowi marszałkowi przypisują. Tenże Jaśko zwany Owca w przywileju z braćmi rodzonemi podpisany u Paprockiego str. 53 nie marszałkiem, nie z Tenczyna, ale z Morawicy wyraźnie stoi. Paprocki w Herbach rycerstwa str. 40 i w dziele Gniazdo cnoty żadnej nie robi wzmianki o Jaśku zwanym Owca poczynając rodowód domu Ossolińskich, ale jako pierwszego Ossolińskiego kladzie Mikołaja kasztelana wiślickiego, to samo potwierdza Okolski, zbieracz dzieł Paprockiego najslawniejszego i najbieglejszego starożytnego heraldyka. Ale czy Ossolińscy idą od Jaśka kasztelana wojnickiego czy od Jaśka marszałka, zawsze to jeden dom i jeden szczepek Tenczyńskich.“

Nawój hrabia na Peregini wojewoda sandomirski rozpoczyna ród Ossolińskich i Tenczyńskich według Niesieckiego 1319 a według księcia Jablonowskiego 1325. Ten Nawój miał trzech synów: Janusza dziedzica na Morawicy, który niezostawił potomstwa, Andrzeja hrabiego na Tenczynie wojewodę krakowskiego, który zaczął familię Tenczyńskich r. 1366, i Jaśka czyli Jana na Morawicy, Ossolinie (przez niego 1359 założonym) i Wojsławiu, zwany Owca, marszałek koronny także kasztelan wojnicki, a wedle innych kasztelan krakowski okolo r. 1400. Od tego Jaśka czyli Jana zaczyna się rodzina Ossolińskich, a ja pominiając powyżej przytoczone różnice naszych heraldyków, tablice ich rodowodu zaczynam od jego syna Mikołaja na Ossolinie i Wojsławiu, kasztelana wiślickiego 1377--1388 r.

Tabl. I.

Paprocki najdawniejszy heraldyk polski, wywodzi ród Ossolińskich od Toporczyków czyli Starzonów jeszcze za Lecha i Czechą kwitnących. Mieni ich Starzonei i Strożonei od starania się i straży dobra pospolitego ojczynny Lechów, a pierwszego Starzona hrabią na Panigrodzie; potem idą Sieciechowie, Toporczykowie, aż przychodzi do naszego Nawoja hrabiego na Peregini. Niniejsze tablice układam z trzech źródeł: Niesieckiego, tablic genealogicznych księcia Jabłonowskiego i rękopismów Józefa-Maxymiliana hrab. Ossolińskiego.

1

2

3

Mikołaj I. na Ossolinie i Wojsławiu, kasztelan wiślicki 1377—1388 (Paprocki Gniazdo cnoty 1389) syn

Jańska czyli Jana wnuk **Andrzeja I** a prawnuuk **Nawoja** hrabiego na Peregini. Elżbieta Kurowska, kaształtanka sandecka.

Mikołaj II. ka-

Jan I na Ossolinie Klimuntowie i Morawiec, kasztelan radomski 1466 kon-

Andrzej II z Balic hrabia Turzecki na Bardowie i Melawinie 1400.

Mikołaj III.

Andrzej III. pierwsi Ossolińscy kasztelan radomski 1415. Ż. Katarzyna z Prawodnik Osmolska rodzona Firlejowej, żony kasztelana sandeckiego.

Jan II. kasztelan radomski niemal potomstwa znaczne po nim dobra odziedziczył brat jego Andrzej.

od tych Baliccy i Hinkowie.

4

Paweł (wedle Niesieckiego starosta rzeszowski, auleius et magister equitum). Ż. Zbigniewa Słupecka c. Jana kasztela lubelskiego.

Andrzej IV. na Ossolinie i Dzikowie 1491.

Lukasz.

Prokop I chorąży łukowski (wedle Niesieck. Inbelski). Ż. Orzechowska c. Jana (wedle Nies. Dorota Tęczyńska, c. Stanisława i Barbary Zawiszanki).

Jakób I dziedzic dobor Gozlice i Zakrzowa.

Jan III. podkom. lubelski (wedle Nies. dworzanin króla Albrechta). Ż. Rysiąska czyli Rzeszowska dziedziczka dóbr Abramowice i Chełmna wziętej krakowskiej.

5

Hieronim I. kasztelan sałomirski (starosta krzeszowicki 1576 jak Niesiecki). Ż. Katarzyna Zborowska, c. Marcina kasztelana krakowskiego.

Andrzej V. dziedzic na Ossolinie.

Jakób II.

Mikołaj IV. hr. z Tenczynu Ossolin. Ż. Skrzyszowska z Orzechowskiej.

C. za Taszyckim. **C.** za Lubomirskim.

Jan IV. chorąży sandomierski. Ż. Dorota c. Stanisława z Krasnika Tęczyńskiego i Barbary Zawiszanki (wedle Niesieckiego).

Stanisław I. ż. Buczyńska h. Poraj (Niesieck. Buzińska) 2. Drohojewska (Nies. Zdrojewska).

6

Marcin starosta krzeszowski zginął w batalii z Gdańskanami pod Tczewem 1577. Ż. Jadwiga c. Jana Herbuta kasztelana sanockiego 1515.

Jan V.

Hieronim II. kasztelan sandomierski.

Zbigniew I. (obacz Tabl. II.)

Zofia czy **Teresa** za St. Drohojowskim.

Mikołaj V. — —

Jadwiga za księciem Woronieckim

Anna za Bniowskim podskarkiem przemyskim.

Anna z Olekszy za Gnieznowszem.

Prokop II. starosta Nowotarski, ż. Birecka.

Mikołaj VI. star. rohatyński, ż. Teresa Tarlo.

Hieronim III. opat pokrywnicki.

Jakób III. ks. jezuita.

Anna z Krasnika za Jamem Zamojskim kancelierz i hetmanem wojsk koron.

Andrzej VII z Buczyńskiej, ż. Drohojowska.

Samuel I. z Drohojow.

Jan VI. † małoletnim.

7

zginął w batalii z Gdańskanami pod Tczewem 1577. Ż. Jadwiga c. Jana Herbuta kasztelana sanockiego 1515.

niemal potomstwa

Mikołaj III starosta wojnicki 1648. Ż. Katarzyna Zuzanna Wieszczycka.

Franciszek.

V

19

Zbigniew syn Hieronima kaszt. sandomir. i Katarzy. Zborowskiej (ob. Tbl. I. linia 6) w r. 1605 kaszt. żarnowski, wojew. podlaski, stanisławów., dobrzyń., stobnicki starost. 2 razy marszałek sejm. wojew. sądowim. † 1623. Z. 1. Katarzyna złożosowa Kosinińska, córka kaszt. podlaski. 2. Jadwiga de Sienno Sienińska c. woj. podolskiego 3. Anna z Dąbrowsicy Firlej c. Jana wojew. krak. wedle rękop. miał jeszcze 4 żony.

Zofia - Elżbieta za Konstantym Korniakiem.

Jerzy kanclerz w. kor. księże na Osolinie. Ź. 1. Izabella, c. Daniłowicza, skarbnika kor. 2. Elżbieta Firlej c. wojew. sand. wdowa po Krzysz. Sapieżę cześnicku lilew. 1638.

Krzysztof I z Jadwigi wojew. sandom. i starosta stobnicki r. 1633 kaszt. sandomierski, 1637 kasztelan wojnicki † 1646. Ź. 1. Zofia z Wojsławic Cikowska podkom. krak. z Działyńskiej 2. Anna Firlej c. Mikołaja wojew. sandom. wdowa po Łukaszowi Opalińskim marszał. kor. 3. Zofia Krasińska, wojew. płock. wdowa po Mikołaju Ligęzie kasztelanie sandomierskim.

Maxymilian II z Jadwigi, kasztelan czerski, podskarbi nadworny kor. † 1655. Ź. 1. Helena Kazanowska, c. Zygmunta, podkom. koron. 2. Katarzyna Głębcka (1652).

Sieciech I kaszt. czerski (wedle Niesieck. Samuel).

Anna-Teresa za Sam. Kalinowskim star. braćławskim oboźnym kor.

Franeiszek I star. hydgoski. Ź. Katarzyna Działyńska, wojew. poznań.

Helena-Tekla z Daniłowiczówny, za Aleksand. Lubomirskim wojew. krak.

Urszula-Brygitta za Z. Denhoffem star. sokal.

Baldwin Krzysztof star. stobnicki i robezyci Ź. 1. Anna Zebrzydowska miecznikowna kor. wdowa po Gołuchowskim starost. stężyckim. 2. Teresa c. Jana Tardy, kasztelana wiślickiego.

Hieronim V Ź. Jordana nowna.

Maxymilian-Hieronim dw. im. III, kasztelan czerski. Ź. Katarzyna z Tomisławic c. Jana Lipskiego wojew. rawskiego O.

Zofia za Marcinem Krasickim kaszt. przemyskim **Jan VIII** star. malborski, kawaler maltański. **Alexander I** starosta żydaczowski, Ź. Teofila c. Jana Gorajskiego.

Kazimierz I kanonik krakowski.

Franciszek II.

Maxymilian IV, stolnik sandomierski.

C. za M. Lubomirskim.

Córka za Stanisławem z Zakliczyna Czyżowskim.

Elżbieta za Krzysztofem Przyłuskim.

Mikołaj IX

Józef I podstędek sandomierski.

Zbigniew III.

Konstanty II. Ź. Kajusowska.

Józef II, kaszt. czchowski podskarbi koronny.

Ź. 1. Anna de Stupów Szembekowa. 2. Charczewska kaszt. słonka.

Jerzy IV, kaszt. połonięcki, zawichowski Ź. 1 Katarzyna Wolska. 2 Katarzyna Żabkiewiczka.

Barbara za Stanisławem Xiekiem. **Sieciech II.**

Mikołaj X. cześnik żydaczowski. Ź. Barbara z Kamionki Kamińska, c. Andrzeja podskarby lwowskiego i Anielą z Olewina.

Barbara za Korytką.

Michał IV z Szembekówny, kasztelan czchowski, dziedzic dóbr Wola Mielecka i innych. Ź. Anna z Szaniawskich, podstol. koron. urodz. z Ossolińskiej podskarbinskiej wielkiej koronnej.

Alexy z Szembekówny kanonik katedralny krak. i warmiński.

Aniela za Broniewskim. **Katarzyna.**

Antoni VI kaszt. sandomierski (Niesiecki) pułkownik w wojsku polskim. Ź. Anna c. Antoniego Morozowszyny wojew. liwskiego i Gniewoszowskiego podkom. sandomierskiej.

Józef III, starosta kojowa. Ź. Witowska.

Zbigniew VI.

Jan XII. kapitan gwardyi.

Antoni IX. omarł bez potomstwa.

Józef - Maxymilian

VI. prefekt nadwornej biblioteki w Wiedniu, rzeczywisty tajny radca i podkomorzy J. Ces. Ap. Mci. kommandor orderu Leopolda, czynny i honor, członek wielu towarz. uczonych i akademii, najwyższy marszałek król. Galicyi i Lodomeryi, założyciel Zakładu narodowego hrabiów Ossolińskich we Lwowie urodz. 1748 † 1826, Ź. Teresa z hrab. Jabłonowskich. (nie miał pot.)

Mikołaj XII.

N.

Zbigniew II (ob. Tabl. I. linia 7) starosta drohicki zwany wojewoda ziem podlaskiej. (wedle Nies. stolnik nurski, dziedzic na Bąciskach w wojew. podlaskim syn Prokopa star. nowotarskiego, ż. 1 Izabellę Iwanowską c. Jakała czesnika podlaskiego i Anny Kiszczanek. 2. Katarzynę Irzykowicz c. Kasprę (wdowa 1 po S. Kryskim wojew. mazowieckim, 2 po Mikołaju Wodzynskim.

Antoni I starosta drohicki. ż. Marianna z Irzyk c. Stefana Oborskiego starosty liwskiego z Zofią Baranowską kasztel. wiśnickiej, którą rodzi Kamodzińska.

Jerzy II chorąży nurski 1684. ż. Marianna c. Egidiego barona Bremen z Brittnear ur. dzona z Irzykowiczów.

Maxymilian V z Iwanowskiej, chorąży i wielki łowczy podlaski. ż. Teodora hrabiątka Krassowska b. Ślepowron c. Macieja podkom. mielnickiego i Maryanny Młodziańskowej.

Jakób II z Irzykowskiej chorąży mielnicki (ob. T. IV lin. 8 C).

Franciszek III, el. chorąży inowrocławski. ż. Fr. Krasnodębska.
Eleonora za Krasnońcem, sędzią ziemska drohickim.

Dyynizy stołnik nurski, ż. Marianna Rokitniaka, niem. potom. **Jan IX** chorąży podlaski. Żony: 1. Galuńska. 2. Ostrowska.

Jan X (Nies) opat witow. 1700. **Zbigniew IV** kan. lateranieński.

Barbara I v. za Niedziulkowskim miecznik. nurski. 2. v. za Ignacym Kos chorążym nurskim. **Michał I** (niemiast potomstwa).

Ludwika za D. Bystram.

Franciszek Maxymilian IV książę i par Francyci. kawaler orderu S. Ducha, chorąży i rotm. ziemie drohickie, star. chmielnic. marszałek izby podolskiej 1722, podskarbi w. kor. Z. i Katarz. hr. Miaczyński c. Anastazego woj. wołyńskiego. 2. Katarzyna hrab. Jabłonowska c. Jana woj. ruskiego. **Adam** podstoli podlaski.

Ewa za Antonim-Tomaszem Gieszof, podkom. liwsk. czy inflantsk.

Jan XI star. drohicki, kasztel. Gostyński. ż. Ludwika Zaluska c. Aleksandra-Józefa dw. im. wojew. rawskiego.

Kazimierz II stolnik podlaski kaszt. czchowski. ż. Czyżow ka 2. Markiewicz.

Michał II podstoli a potem chor. drohicki 1724, ż. Brzezińska.

Angela za Laurentym Kossowskim sędzia drohickim.

Córka za Łoźniewskim.
Córka.

Mikołaj XI ż. Strzyżowska. z pierwszej żony:
Córka za Jozafata Szaniawskiego podstolim koronnym.

Tomasz podkom. nadw. Augusta III star. nurski ż. 1. Teresa Lubiczowska c. kaszt. gostyński. i Alexandry Załuskiej siostry biskupa krak. 2. Katarzyna Jabłonowska wojewodzianka ruska. (2)
Józef III. chorąży nadw. kor. star. sandom. poźniej woj. wołyń. 1780. ż. Teresa Stadnicka c. Kazimierza starosty lubaczowskiego. **Alexander III** star. drohicki podkom. kor. ż. 1. Benedykt z hr. Lewendel a marszałka wojsk francuskich. 2. Kuu. Dębowska. **Antoni V** starosta.

Teresa za Kuszem stol. podl. **Córka** za Józefem Ossońskim woj. podlas. rozwiodła się i pośl. za Krasinskiego obożn. kor.

Franciszka za Kazimierzem Kuczyńskim podkom. mielnickim. **Dorota** za Lubecznik kasztelanem mińskim.

Antonina za Józefem Karczewskim starostą budziszowskim.

Maria.

Syn kaszt. parnawski 1640
Jakób III ks. jezuita † 1607.

Córka z Lanckorońskie, za Stadnickim.

Maxymilian - Hilary - Ad .zej VI. osiadł we Francji.

Józef-Salezy VII. star. sand. wojewoda podlaski. ż. Ossońska. **Córka** za Józefem Potockim krajeżym koronnym.

Maryanna za Mniszkiem starostą sanockim.

Anna za wojewodą podlaskim.

Mikołaj IX star. wiśniewski (Nies. radoszycki i krysz. yński) † 1688 syn Prokopa starosty nowotargskiego (ob. T.I lin. 6) z 1. Anna Korniakt c. Konstantego. 2. Katarzyna Sta-roćka c. kaszt. żarnowskiego.

Hieronim IV starosta żytomierski (Niesie. żydaczowski i janow-koński) syn Prokopa starosty nowo-targskiego (ob. T.I lin. 6). z 1. Eufrozyną Czuryłówna stolników-ną sanocką. 2. Jordanówką c. Mi-kolaja starosty sanockiego.

Jakób II. chor. mielnicki syn Zbigniewa star. drohickiego (ob. T. III linia 7) ż. Wierzbowska wojew. brzesko kujawska.

Barbara za Albertem Obor-skim, chor. czerniechowskim czy liwiskim.

Teresa za Marcinem Mozyń-skim podskarbiem podlaskim.

Stefan chorąży nurski. — — —

Jadwiga chorąży rzeszowski.

Katarzyna za Albertem Go-dlewskim, miecz. nurskim.

Antoni II. (Nies.) chorąży miel- umart bezdzietny.

Erazm chorąży podlaski. — —

Eufrozyma za Pawłem Sie-mieckim podkomorzym nurskim

(Nies. chorązym).

Dominik stol. nurski.

Józef IV. czeński (Nies. chor.) mielnicki. ż. Sienicka.

Antoni VII. chorąży mielnicki pułkownik artylerii. ż. Angela Kosowska c. Wawrzynica sędziego ziemięckiego drohickiego.

Teresa za Stan. Kochanowskim star. powiśkim.

N.

N.

N.

Józef VIII.

Katarzyna za St. Przerębskim kaszt. zewichoskim.

Joanna (Nies. Anna) z 2. żony 1.v. za Moiszem star. przem. 2.v. za Stan. Baranowskim podezas. lw.

Jerzy III. z 1. żony Anny star. petrykowski i radoszycki. z. Ewa Bełzecka c. Alexandra wojewody podolskiego i Katarzyny.

Stanisław z 2. żony, star. pio-trowski 1683 komisarz do sejmu. ż. Anna Ustrzycka kaszt. przem.

Zbigniew V. kaszt. liwski.
Ewa-Klara za Rafałem Wę-żkiem wojewodą sieradzkim.

Antoni III. bezdzietny.

Alexander II. czeński żyda-czow. ż. T. Górszewska miecz. lw.

Michał III.
Antoni IV. obydwa zmarii nzo-do bez pótomstwa.

Józef V. ksiądz jezuita † 1709.

Antoni VIII.

Anna za Jerzym Łączyńskim kasztel. lwowskim (Niesiecki cho-räży.)

Konstanty I. starosta żyda-czowski † 1650.

Mikołaj XIV.

Anna 1. za Olewińskim 2. za Tyszkowskim.

Hrabiowie Ossolińscy

wyniesieni do godności księżecej.

Jerzy I. kanclerz wielki koronny, książę cesarstwa rzymskiego na Ossolińcu, syn Zbigniewa I wojewody podlaskiego i sandomierskiego. W linii 7.

Franciszek-Maxymilian IV, książę i par Francji, kawaler orderu św. Ducha, podskarbi wielki koronny; syn Maxymiliana V, chorążego i wielkiego łowczego podlaskiego. W linii 9.

Hrabiowie Ossolińscy

poślubiający w filiach następnych.

Bełzecki, wojew. podolski.	Iwanowski.	Rysiński.
Birecki.	Kaluszowski.	Sanguszko książę.
Bremer baron.	Kamiński podsedek lwow.	Sienicki.
Brzeziński.	Kazanowski podkom. kor.	Skrzyszkowski.
Buczyński.	Korniakt.	Slupecki.
Charczewski kaszt. słoński.	Kosiński kasztel. podlaski.	Stadnicki.
Cikowski podkomor. krak.	Kossowski.	Starołęcki kaszt. żarnowski.
Czuryło.	Krasinski wojew. płocki.	Strzyżowski.
Czyżowski.	Krasnodebski.	Szaniawski.
Daniłowicz.	Krassowski hrabia podkom.	Szembek.
Dębowski.	Kurowski kaszt. sądecki.	Tarło kasztelan wiślicki.
Drohojowski.	Lancoroński kasz. gostyń.	Taszycki.
Działyński wojew. poznań.	Lewandowski hrabia.	Tęczyński.
Firlej wojew. sandomierski.	Lipski wojewoda rawski.	Ustrzycki kaszt. przemyski.
Galiński.	Markiewicz.	Weżyk wojewoda sieradzki.
Głębocki.	Miączyński hrabia wojewoda woliński.	Wierzbowski wojewod. brzesko-kujawski.
Główacz.	Morsztyn wojew. liwski.	Wieszczycki.
Gorajski.	Oborski.	Witowski.
Gorszewski.	Orzechowski.	Wolski.
Herbut kasztel. sanocki.	Osmólski.	Zabocki.
Jabłonowski hrab. woj. ruski.	Ostrowski.	Zaluski wojewoda rawski.
Jordan.	Rokitnicki.	Zborowski kasztelan krak.
Irzykowicz.		

Hrabianki Ossolińskie

wydane za męż w filiach następnych.

Baranowski.	Korniakt.	Mniszek.
Broniewski.	Korytko.	Moszyński.
Bunikowski.	Kos.	Niedziałkowski.
Bystram.	Kossowski.	Olewiński.
Czyżowski.	Krasicki kaszt. przemyski.	Potocki krajczy koronny.
Denhoff.	Krasinski obozny koronny.	Przerębski kasz. zawichoski.
Drohojowski.	Kuczyński podkom. miel.	Przyłuski.
Gieszof podkom. liwski.	Kuszel.	Rzewuski.
Gniewosz.	Lubecki kasztelan miński.	Siemnicki podkom. nurski.
Godlewski.	Lubomirski wojew. krak.	Tyszkowski.
Kalinowski obozny koron.	Lutomiński.	Woroniecki książę.
Karczewski.	Łażewski.	Xieski.
Kochanowski.	Łączyński kasz. lwowski.	Zamojski kanc. i hetm. kor.